

Zajęcia fakultatywne: 3 ECTS, wykład, 30 h, 2023/2024

1	Nazwa zajęć po polsku i angielsku	Od chimery do cyborga – przemiany w sztuce współczesnej From chimera to cyborg - transformations in contemporary art
2	Imię i nazwisko wykładowcy, tytuł/stopień naukowy	Teresa Pękala, prof. dr hab.
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	
5	Semestr	letni
6	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30 h, 1 ECTS Konsultacje i zaliczenie 3h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 33h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 30 h Przygotowanie się do zaliczenia 15 h Łączna liczba godzin niekontaktowych 15 h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 2 ECTS Sumaryczna liczba punktów ECTS 3
7	Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza w zakresie estetyki i ogólna wiedza na temat dorobku artystycznego kultury zachodniej.
8	Opis zajęć	Celem konwersatorium jest próba odpowiedzi na pytanie jak w sztuce współczesnej zmienia się obraz ciała ludzkiego i jaki wpływ na te zmiany mają osiągnięcia w nauce i nowoczesne technologie.
9	Zakres tematów	1) Sztuka jako metafora epistemologiczna. 2) Przeżycia i wartości estetyczne a etyczne konteksty odbioru sztuki. 3) Filozoficzne i światopoglądowe konteksty wyobrażeń istot hybrydalnych. 4) Historia i pochodzenie mitycznej chimery. 5) Chimera jako obraz kobiecości w modernizmie. 6) Koncepcja przedłużeń ciała Marshalla McLuhana 7) Post-biologiczna wizja cielesności w sztuce. 8) Estetyka ery hybrydyzacji, technologizacji i cyborgizacji ludzkiego ciała.
10	Literatura (z podziałem na obowiązkową i uzupełniającą)	Literatura obowiązkowa: 1. Bakke M., Bio-transfiguracje. Sztuka i estetyka posthumanizmu, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2011. 2. Kluszczyński, R.W. Społeczeństwo informacyjne. Cyberkultura. Sztuka multimediów, Rabid, Kraków, 2003. 3. McLuhan, M.. Zrozumieć media. Przedłużenia człowieka, tłum. N. Szczucka. Warszawa 2004. Literatura uzupełniająca: 1. Gajewska G., Arcy-nie-ludzkie: przez science fiction do antropologii cyborgów, Poznań 2010. 2. Stawowczyk-Tsalawoura E., Chyła w., (red.), Umysł – ciało – sieć, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2005.

11	Efekty uczenia się z przyporządkowaniem do efektów uczenia się kierunkowych (w przypadku zajęć dedykowanych kreatywności społecznej efekty zajęć należy przyporządkować do efektów kierunkowych kreatywności; w przypadku zajęć niededykowanych, efekty zajęć powinny być przyporządkowane do efektów kierunkowych również innych kierunków)	Wiedza: W1, Zna podstawowe kategorie estetyczne używane w opisie i interpretacji współczesnych i tradycyjnych praktyk artystycznych. W2, zna i rozumie w stopniu podstawowym zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei i pojęć opisujących zjawiska artystyczne. W3, Zna podstawowe teorie praktyk artystycznych wykorzystujących osiągnięcia nauki (filozofia I st. K_W08, filozofia II st. K_W09 i K_W09, kreatywność społeczna I st. K_W03) Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty z zakresu teorii kultury i filozofii poświęcone zagadnieniom estetycznym; (filozofia I st. K_U02, kreatywność społeczna K_U02), U2, potrafi merytorycznie argumentować stanowisko w dyskusji na temat konsekwencji zaangażowania sztuki w nowe technologie i poprawnie stosować poznaną terminologię estetyczną. Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny dotychczasowej wiedzy dotyczącej sztuki nowych mediów (filozofia I st. K_K03, filozofia II st. K_K03, kreatywność społ. K_K03 i K_K04)
12	Sposób weryfikacji efektów uczenia się (oddzielnie dla każdego efektu)	W1, ocena stopnia znajomości i krytycznej interpretacji analizowanych tekstów, U1, ocena umiejętności przygotowania samodzielnej prezentacji z zakresu literatury przedmiotu.
13	Metody dydaktyczne	Wykład problemowy i wykład konwersatoryjny
14	(1) Metody oceniania (2) Kryteria oceniania	1) kolokwium ustne lub przygotowanie prezentacji z zakresu problematyki wykładu 2) merytoryczne: znajomość literatury przedmiotu, w tym dodatkowej literatury uzupełniającej, formalne: poprawność używanej terminologii i umiejętność interpretacji literatury przedmiotu oraz aktywność w części wykładu uczestniczącego.